

**WELSTANDSNOTA
GEMEENTE WOENSDRECHT
OBJECTCRITERIA**

Inhoudsopgave

1. Algemeen	3
2. Welstandsvrije bouwwerken	7
3. Aan- en uitbouwen	9
4. Bijgebouwen en overkappingen	11
5. Kozijn- en gevelwijzigingen	13
6. Dakkapellen	15
7. Erfafscheidingen	19
8. Rolhekken, luiken en rolluiken	23
9. Reclametekens	25
Bijlage 1: begrippenlijst	31
Bijlage 2: voorbeelden van reclame	37

1. Algemeen

In deze bijlage zijn gestandaardiseerde welstandscriteria opgenomen voor veel voorkomende kleine bouwplannen. De criteria zijn zodanig opgesteld dat een aspirant bouwer als het ware zelf al zou kunnen zien of zijn bouwplan voldoet aan redelijke eisen van welstand.

Een bouwplan is in ieder geval niet strijdig met redelijke eisen van welstand als:

- Het bouwwerk voldoet aan de criteria zoals opgenomen in de welstandsnota;
- Het bouwwerk bij vervanging qua plaatsing en vormgeving identiek is aan het oorspronkelijke bouwwerk, mits de vervanging geen gevolg is van repressief welstandstoezicht;
- Het bouwwerk qua plaatsing en vormgeving identiek is aan een in het betreffende bouwblok of straat eerder (in de afgelopen 3 jaar) als zodanig door de welstandscommissie goedgekeurd exemplaar (bij gelijkvormige kapvorm / woningtype). De informatieplicht ligt in deze gevallen bij de aanvrager, waarbij de ambtelijk secretaris de informatie verifieert;
- Het bouwwerk qua plaatsing en vormgeving voldoet aan een door een architect vooraf ontworpen en door de gemeente geaccepteerde optionele toevoeging of wijziging voor een woonwijk.

Indien een bouwplan niet voldoet aan de objectcriteria, dan zal de welstandscommissie bekijken of het bouwplan wel voldoet aan de gebiedscriteria of aan de algemene criteria. In geval van een beschermd monument zal de welstandscommissie altijd om advies worden gevraagd.

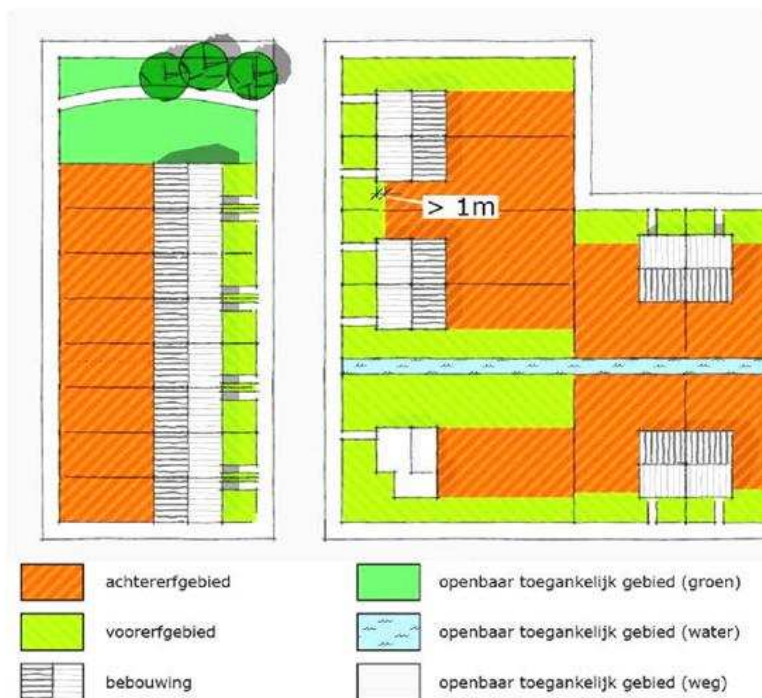
Rooilijnen en maximale afmetingen worden geregeld in de bestemmingsplannen. Tenzij anders is aangegeven, worden de afstanden loodrecht en maten buitenwerks (buitenzijde gebouw) gemeten.

1.1 Uitgangspunten

Bij het opstellen van de objectcriteria zijn onderstaande uitgangspunten gehanteerd.

Voorerfgebied en achtererfgebied

Bij de criteria is er onderscheid in de voorerf- en de achtererfgebieden van bouwwerken. In de bijgevoegde figuur is te zien wat wordt verstaan onder voorerfgebied en achtererfgebied.

Onder voorerfgebied wordt ten eerste verstaan het voorerf, de voorgevel en het dakvlak aan de voorzijde van een gebouw en ten tweede het zijerf, de zijgevel en het dakvlak aan de zijkant van een gebouw voor zover die zijde (zijdelings) gekeerd is naar openbaar toegankelijk gebied.

Onder achtererfgebied wordt ten eerste verstaan het achtererf, de achtergevel en het dakvlak aan de achterzijde van een gebouw en ten tweede het zijerf, de zijgevel en het dakvlak aan de zijkant van een gebouw voor zover die zijde (zijdelings) niet gekeerd is naar openbaar toegankelijk gebied.

Objecten in het achtererfgebied: niveau 3

Veel objecten in het achtererfgebied kunnen tegenwoordig vergunningsvrij gerealiseerd worden. Indien er voor een object in het achtererfgebied toch een vergunning nodig is en het object dus preventief getoetst dient te worden door welstand, dan wordt daarbij getoetst aan de hand van niveau 3, behalve indien er sprake is van een monument.

'Objectieve' criteria

De gemeente Woensdrecht streeft naar een toetsbaar, objectief en transparant welstandsbeleid. Dit betekent dat enerzijds een grote duidelijkheid moet zijn over het welstandstoezicht, en anderzijds dat de criteria een bepaalde eenduidigheid moeten hebben; m.a.w. 'objectief' toetsbaar moeten zijn.

Dit betekent echter niet dat de criteria altijd 100% meetbaar of absoluut van aard zijn. Absolute criteria leveren slechts één mogelijk resultaat op terwijl objectieve sneltoetscriteria ook relatief van aard kunnen zijn, dus naar verhouding meer mogelijke oplossingen bieden in relatie tot omgeving, tijdsbeeld en/of gewenste ontwikkelingen.

Omdat veel van deze factoren locatieafhankelijk zijn, is het opstellen van absoluut meetbare criteria niet eenvoudig. Absoluut meetbare criteria met betrekking tot materiaal, kleur en

detaileringen kunnen bijvoorbeeld alleen per gebied of bouwstijl geformuleerd worden. Waar door de omgevingsafhankelijke factoren absoluut meetbare criteria niet mogelijk zijn, worden relatieve criteria gebruikt, waarbij veelal wordt verwezen naar vergelijkbare kenmerken van het hoofdgebouw, belendende bebouwing of bouwblok.

Helderheid en herkenbaarheid van gebouwen

Een gebouw heeft vaak een herkenbare hoofdvorm, of is opgebouwd uit meerdere in samenhang ontworpen delen. Elk deel is meestal zelf ook weer zorgvuldig opgebouwd uit massa's en vlakken, en die zijn vervolgens ook zelf weer in samenhang met de rest ontworpen. Bij de toetsing van plannen wordt gekeken of deze samenhang en zorgvuldigheid in het plan aanwezig zijn, dan wel gerespecteerd worden.

1.2 Precedentwerking

In vele gevallen wordt door de aanvrager verwezen naar eerder uitgevoerde en dus vaak goedgekeurde bouwwerken. Een dergelijk bouwwerk kan als precedent werken voor overige bouwplannen. Dit levert voornamelijk bij uitgevoerde bouwwerken, die achteraf niet voldoen aan redelijk eisen van welstand, problemen op. Hierdoor wordt de ongewenste willekeur van de welstandscommissie alleen maar versterkt.

Door een gebiedsgericht beleid te voeren kan de gemeente voor een groot deel beargumenteerd afwijken van de verwijzingen naar eerder uitgevoerde bouwwerken. Bouwaanvragers kunnen dan alleen nog verwijzen naar eerder uitgevoerde bouwwerken in de omgeving. Dit sluit niet alle precedentwerking uit. Ook in de directe omgeving zijn vaak voorbeelden aan te dragen die niet voldoen aan redelijk eisen van welstand. Het op deze manier uitsluiten van precedentwerking van 'slechte' voorbeelden is dan ook een illusie.

Aanvragers zullen altijd met voorbeelden aankomen. Om hierin te sturen kunnen in het gebiedsgericht of objectgericht welstandsbeleid beleidsrichtingen worden opgenomen. Daarbij zijn drie beleidskeuzes aan te geven:

- bestaande situatie is maatgevend;
- nieuw beleid is maatgevend (uitsterf-regeling);
- vastgelegde trendsetter is maatgevend.

Bestaande situatie is maatgevend

Met de vaststelling dat de bestaande situatie maatgevend is kiest de gemeente ervoor dat eerder toegestane bouwwerken bepalend zijn voor welstandstoetsing. Een bouwplan voldoet dan in ieder geval aan redelijke eisen van welstand als deze identiek is aan:

- een in het betreffende bouwblok of in de betreffende straat eerder gerealiseerd exemplaar;
- een door de welstandscommissie goedgekeurd exemplaar;
- een door B&W gedoogd of bij handhaving niet aangepakt exemplaar.

Zo zullen bijvoorbeeld dakkapellen in het voorerfgebied die al geplaatst zijn bepalend zijn voor nieuwe bouwaanvragen. Dit heeft tot gevolg dat al geplaatste bouwwerken die niet voldoen aan redelijke eisen van welstand ook bepalend zijn.

Nieuw beleid is maatgevend (uitsterf-regeling)

In tegenstelling tot de bestaande situatie kan de gemeente ook kiezen om het nieuwe beleid als richtinggevend vast te stellen. Eerder toegestane bouwwerken kunnen niet verwijderd worden maar zullen langzamerhand verdwijnen (uitsterven) doordat het nieuwe beleid

bepalend is. Het door bouwaanvragers verwijzen naar deze eerder toegestane exemplaren gaat niet meer op, de gemeente heeft namelijk een duidelijk standpunt ingenomen. Het nieuwe beleid ten aanzien van bouwplannen dient dan wel duidelijk te worden vertaald in welstandscriteria waaraan consequent getoetst dient te worden. Indien er alsnog afgeweken wordt van de opgenomen welstandscriteria dient dat goed beargumenteerd te worden. Deze afwijkingen zullen bovendien beschouwd worden als nieuwe uitzonderingen/mogelijkheden. Het gevaar blijft dus dat er nieuwe precedentvoorbeelden ontstaan.

Vastgelegde trendsetter is maatgevend

Een tussenoplossing wordt geboden door het introduceren van zogenaamde trendsetters. Eerder door de gemeente geselecteerde voorbeelden zijn dan richtinggevend voor de gewenste ontwikkelingen. Bij een bouwaanvraag dienen deze trendsetters als voorbeeld waarnaar verwezen kan worden. Een trendsetter kan afwijken van de nieuwe welstandscriteria als min of meer geaccepteerde uitzonderingen. Deze oplossing vraagt om een goed beheer van eerder goedgekeurde exemplaren.

Nieuwe trendsetters ontstaan meestal als een bouwplan afwijkt van de welstandscriteria maar toch door de welstandscommissie als acceptabel wordt goedgekeurd. Tijdens de jaarlijkse evaluatie van het welstandsbeleid kunnen dergelijke bouwplannen als trendsetter worden vastgelegd. Het gevaar is dat er te snel en teveel trendsetters worden vastgesteld waardoor nog steeds een bepaalde willekeur kan ontstaan.

2. Welstandsvrije bouwwerken

Met de invoering van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) is de regeling voor vergunningsvrij bouwen verruimd. Daarmee is een groot deel van de veel voorkomende bouwplannen die worden gerealiseerd in het achtererfgebied van gebouwen reeds vergunningsvrij geworden. Daarmee is niet komen te vervallen dat vergunningsvrije bouwwerken ook aan redelijke eisen van welstand moeten doen. Ook indien vergunningsvrij wordt gebouwd, dan moet daaraan voldaan worden. Er vindt echter geen preventieve toetsing meer plaats. Vanzelfsprekend staat het vrij om ook voor vergunningsvrije bouwwerken advies over de welstandscriteria te vragen bij de gemeente. Hiertoe kunt u een schriftelijk verzoek indienen bij de gemeente.

De volgende bouwwerken of aanpassingen zijn vrijgesteld van de welstandstoets, tenzij er sprake is van bouwen op, aan of in de nabijheid van een monument:

- Niet-overdekte zwembaden, niet meer dan 1 meter boven maaiveld, gelegen op het achtererf van woningen op meer dan 1 meter van de openbare weg of openbaar groen, of op een niet naar de weg of openbaar groen gekeerd zijerf op meer dan 1 meter van het voorerf;
- Interne verbouwingen, waarbij het uiterlijk van het bouwwerk niet wijzigt;
- Kozijn- of gevelwijzigingen in het achtererfgebied op de begane grond op ingesloten situaties;
- Tijdelijke bouwwerken, waarvoor een tijdelijke omgevingsvergunning wordt afgegeven, conform artikel 2.12, tweede lid van de Wabo;
- LPG tanks in het buitengebied niet hoger dan 1,5 meter boven het aangrenzend terrein en op minimaal 15 meter van de openbare weg.

3. Aan- en uitbouwen

Omschrijving en uitgangspunten

Een aan- of uitbouw is een grondgebonden toevoeging van één bouwlaag aan een gevel van een gebouw. Het bestemmingsplan treedt bij de vergunningplichtige aan- en uitbouwen op voor wat betreft rooilijnen en maximale afmetingen. Aan- en uitbouwen worden in grote aantallen gerealiseerd. Als ze zichtbaar zijn vanuit de openbare ruimte, zijn ze voor het straatbeeld zeer bepalend. De voorkeur gaat daarom uit naar een aan- of uitbouw in het achtererfgebied. Om het straatbeeld te respecteren en intact te houden dient er bij de mogelijke toepassing van aan- en uitbouwen in het voorerfgebied een bufferzone aanwezig te zijn tussen gevel en straat.

De gemeente streeft in gebieden met een samenhangende ruimtelijk-formele karakteristiek naar een herhaling van gelijkvormige exemplaren die passen bij het karakter van de straat en de gebouwen. Belangrijk is dat de contour en het silhouet van het oorspronkelijke gebouw of bouwblok zichtbaar blijven en dat de aan- of uitbouw qua uitstraling en volume ondergeschikt is aan het oorspronkelijke gebouw.

Fig. 1: zijaanbouw te dicht bij voorgevelrooilijn

Fig. 2: zijaanbouw te hoog

Fig. 3: opzichtig materiaalgebruik

Fig. 4: goed geplaatst, passende vormgeving en materiaaltoepassing

Welstandscriteria

Algemeen:

- De aan- of uitbouw is een ondergeschikte toevoeging aan het hoofdgebouw;
- Aan- en uitbouwen die gerealiseerd worden in het achtererfgebied, worden altijd getoetst aan de hand van welstandsniveau 3;

Vormgeving:

- Vormgegeven in één bouwlaag met een rechthoekige plattegrond. Bij erkers mogen afgeschuinde hoeken toegepast worden indien niet tot in de perceelsgrens wordt gebouwd. Erkers in de perceelsgrens dienen op de perceelsgrens beëindigd te worden door een metselwerk schijf;
- Plat afgedekt of desgewenst een van het hoofdgebouw afgeleide kapvorm, -helling en nokrichting. Serres mogen ook met een enkelvoudig flauw hellend transparant dak uitgevoerd worden;
- Secundaire aan- of uitbouwen dienen qua vormgeving, materiaalgebruik en kleur aan te sluiten bij de reeds aanwezige bebouwing;
- Indeling en profielen van kozijnen gelijk aan die van de gevelramen en kozijnen van hoofdgebouw. Bij serres een regelmatige verdeling van kozijnstijlen;
- Geen overmaat aan detailleringen, dus bescheiden overstek, boeiboord en ornamenten.

Materiaal en kleur:

- Materiaal- en kleurgebruik gevels, kozijnen en profielen gelijk aan gevels, kozijnen en profielen hoofdgebouw. Serres mogen transparant worden uitgevoerd;
- Bij tussenwoningen een eenvormige en ondergeschikte overgang door bijvoorbeeld gemetselde muur op erfgrans (muurdam) of m.b.v. scheidende penant. Serres worden op de erfgrans beëindigd met een beëindigde, gemetselde gevel die dak en achtergevel volledig opsluit.

4. Bijgebouwen en overkappingen

Omschrijving en uitgangspunten

Een bijgebouw of overkapping is een grondgebonden bouwwerk van één bouwlaag. Een bijgebouw staat los op het erf van het hoofdgebouw en is meestal bedoeld als schuur, tuinhuis, of garage. Een overkapping staat los op het erf of tegen het hoofdgebouw aan en is meestal bedoeld als carport of luifel boven een deur of raampartij. Als bijgebouwen en overkappingen zichtbaar zijn vanuit de openbare ruimte, zijn ze voor het straatbeeld zeer bepalend. De voorkeur gaat daarom uit naar een bijgebouw of overkapping in het achtererfgebied.

De gemeente streeft in principe naar een bescheiden uiterlijk van de bijgebouwen en overkappingen: materialen en kleuren van gevels en dakvlakken afgestemd op die van het hoofdgebouw, eenvoudige kapvorm en geen onnodig grote dakoverstekken of versieringen. Bijgebouwen moeten qua uitstraling en volume ondergeschikt zijn aan het oorspronkelijke hoofdgebouw en afgestemd worden op het karakter van het hoofdgebouw of de erfinrichting. Een belangrijk kenmerk van een overkapping is de transparantie. Overkappingen mogen niet met wanden worden dichtgezet.

Fig. 5: te hoog

Fig. 6: geen afstemming op andere bijgebouwen

Fig. 7: sterk afwijkend materiaalgebruik

Fig. 8: goede afstemming op de omgeving

Welstandscriteria

Vormgeving:

- Vormgegeven in één bouwlaag, indien geplaatst aan de voorzijde bij voorkeur een rechthoekige plattegrond;
- Plat afgedekt of desgewenst een van het hoofdgebouw afgeleide kapvorm, -helling en nokrichting;
- Indeling en profielen van kozijnen gelijk aan die van de gevelramen en kozijnen van hoofdgebouw;
- Geen overmaat aan detailleringen, dus bescheiden overstek, boeiboord en ornamenten.

Materiaal en kleur:

- Materiaal en kleur gevels, kozijnen en profielen gelijk aan het hoofdgebouw of afgestemd op tuinkarakter (metselwerk of hout). Geen golfplaat, betonplaten of damwandprofielen.

5. Kozijn- en gevelwijzigingen

Omschrijving en uitgangspunten

Van een kozijn- of gevelwijziging is sprake bij het veranderen of verplaatsen van een kozijn, kozijninvulling, luik of gevelpaneel. Omdat de opbouw en indeling van de gevel een belangrijk onderdeel is van de architectonische vormgeving van het gebouw en/of de straatwand moeten ook de kozijn- of gevelwijzigingen zorgvuldig worden ingepast. Samenhang en ritmiek in straatwanden mogen niet worden verstoord door incidentele kozijn- of gevelwijzigingen. Met name een kozijn- of gevelwijziging in de voorgevel of zijgevel als deze gekeerd is naar de weg of het openbaar groen vraagt om een zorgvuldige vormgeving. Een kozijn- of gevelwijziging moet passen bij het karakter van het hoofdgebouw en de karakteristiek van de omgeving. Een naoorlogse woning vraagt bijvoorbeeld om andere vormgeving dan een historisch pand uit de 19de eeuw.

Het uitgangspunt van de objectcriteria is dat de oorspronkelijke of originele vormgeving in elk geval niet strijdig is met redelijke eisen van welstand. Belangrijke te handhaven kenmerken daarbij zijn de maatvoering van de negge en profilering van het kozijn en het raamhout. De materialisering en (mate aan) detaillering is voornamelijk afhankelijk van het gebiedsgerichte beoordelingskader.

Fig. 9: samenhang straatbeeld verstoord door afwijkend kozijn

Fig. 10: nog meer verstoring door afwijkend materiaal voor kozijnen en gevelvlak

Fig. 11: bestaande indeling gerespecteerd bij vervanging

Welstandscriteria

Vormgeving:

- De samenhang en ritmiek van de straatwand mag niet worden verstoord;
- De hoofdindeling komt overeen met de oorspronkelijke indeling, waarbij toegevoegde of vervangende draaiende of schuivende delen mogelijk zijn;
- Gevelopeningen mogen niet worden geblindeerd met panelen of schilderwerk.

Materiaal en kleur:

- Materiaal- en kleurgebruik overeenkomstig de reeds aanwezige materialen en kleuren van het hoofdgebouw.

6. Dakkapellen

Omschrijving en uitgangspunten

Een dakkapel is een bescheiden uitbouw in de kap, bedoeld om de lichttoetreding te verbeteren en het bruikbaar woonoppervlak te vergroten. Dakkapellen zijn, als ze zichtbaar zijn vanuit de openbare ruimte, mede bepalend voor het straatbeeld. Wanneer het mogelijk is zal de welstandscommissie dan ook adviseren de dakkapel in het achtererfgebied van de woning aan te brengen.

Dakkapellen moeten een ondergeschikte toevoeging zijn aan een dakvlak. Het plaatsen van een dakkapel mag dus niet ten koste gaan van de karakteristiek van de kapvorm. Daarom mag een dakkapel nooit domineren in het silhouet van het dak en moet de noklijn van het dak, afhankelijk van straatprofiel, vanaf de weg zichtbaar blijven. Bovendien moet de ruimte tussen dakkapel en goot voldoende zijn. Bij meerdere dakkapellen op één doorgaand dakvlak streeft de gemeente naar een herhaling van uniforme exemplaren en een regelmatige rangschikking op een horizontale lijn. Herhaling binnen een blok (van dezelfde architectuur / bouwstijl) kan rust en samenhang brengen.

In plaats van een dakkapel kunnen ook dakramen worden aangebracht. Deze zijn minder dominant in het straatbeeld. Ook voor dakramen geldt het streven naar herhaling van uniforme exemplaren en een regelmatige rangschikking op een horizontale lijn.

Fig. 12: te hoog op het dak, profiel van de woning wordt aangetast

Fig. 13: vormgeving sluit niet aan op de stijl van de woning

Fig. 14: te hoog en te gesloten

Fig. 15: evenwichtig van plaatsing, grootte en vormgeving

Welstandscriteria

Algemeen:

- Indien eerder dakkapellen in het betreffende dakvlak van het bouwblok zijn geplaatst, dan dienen nieuwe dakkapellen gelijkvorming te zijn aan eerder geplaatste dakkapellen;
- Een dakkapel is een ondergeschikte toevoeging aan het gebouw;

Plaatsing en aantal:

- bij meerdere dakkapellen in hetzelfde bouwblok regelmatige rangschikking op horizontale lijn, dus niet boven elkaar gerangschikt;
- Minimaal 0,5 meter van het dakvlak boven, onder en aan weerszijden van de dakkapel. Afstand tot boven en onderkant van het dak verticaal gemeten, afstand tot de zijkant gemeten aan de bovenzijde van de dakkapel (bij kilkepers gemeten aan de onderzijde / dakvoet van de dakkapel). In het achtererfgebied dient de afstand van het dakvlak boven minimaal 0,35 meter te bedragen;
- Bij meerdere dakkapellen / dakramen een tussenruimte van minimaal 1,00 meter;
- Niet meer dan twee dakkapellen per woning op het betreffende dakvlak;

Maatvoering:

- Hoogte maximaal 50% van de in het verticale vlak geprojecteerde hoogte van het dakvlak met een maximum van 1,35 meter gemeten vanaf de voet van de dakkapel tot de snijlijn van het dak met het kozijn voor aangekapte dakkapellen. Een maximum hoogte van 1,5 meter gemeten vanaf de voet van de dakkapel tot aan de bovenzijde van het boeiboord of de daktrim;
- In het voorerfgebied mag de breedte maximaal 40% van de breedte van het dakvlak bedragen, met een maximum van 2,50 meter gemeten tussen midden woningscheidende bouwmuren of eindgevels gemeten aan de bovenzijde van de dakkapel (bij kilkepers gemeten aan de onderzijde / dakvoet van de dakkapel);
- In het achtererfgebied mag de breedte maximaal 50% van de breedte van het dakvlak bedragen, met een maximum van 5,00 meter gemeten tussen midden woningscheidende bouwmuren of eindgevels gemeten aan de bovenzijde van de dakkapel (bij kilkepers gemeten aan de onderzijde / dakvoet van de dakkapel);

Vormgeving:

- Plat afgedekt of, bij een dakhelling groter dan 45° desgewenst een aangekapte dakkapel met een minimale dakhelling van 20° bij een afdekking met dakpannen;
- Indeling en profielen van kozijnen gelijk aan die van de gevelramen en kozijnen van het hoofdgebouw;
- Geen overmaat aan detailleringen, dus bescheiden overstek, boeiboord en ornamenten.

Materiaal en kleur:

- Materiaal- en kleurgebruik van gevels, kozijnen en profielen gelijk aan gevels, kozijnen en profielen van het hoofdgebouw;
- Materiaal- en kleurgebruik van de kap in het geval van een aangekapte dakkapel gelijk aan de kap van het hoofdgebouw;
- Beperkte toepassing van dichte panelen in het voorvlak, eventueel alleen in ondergeschikte mate tussen de glasvlakken;

Aanvullende criteria voor dakkapellen bij afwijkende kapvorm

Bij een aantal afwijkende kapvormen zijn naast bovenstaande objectcriteria een aantal aanvullende welstandscriteria van toepassing. In geval van combinaties van verschillende dakvormen zal door de welstandscommissie per situatie een afweging gemaakt worden van de toelaatbare uitbreidingen.

Zadeldak met wolfseind

De beperkte maat van het wolfseind is ongeschikt voor toevoegingen. De zijdakvlakken zijn hiervoor meer geschikt, en dienen behandeld te worden als het zadeldak. Hierbij dienen de wolfseinden gerespecteerd te worden. Dakopbouwen zijn daarom niet wenselijk.

Zadeldak met vliering

De basismaat van de vliering is te gering om op die hoogte een dakkapel of -opbouw te realiseren. Plaatsing hoog in het dakvlak geeft een onevenwichtig beeld.

Schild-, tent- of piramidedak

Het karakter van deze kapvormen, met naar de nok toelopende hoekkepers, vereist een zeer beperkte afmeting van de dakkapel. Bij situering van de dakkapel dienen de hoekkepers te worden gerespecteerd.

Mansardedak

Een daktoevoeging in het achtererfgebied is toegestaan in het onderste deel van het dakvlak. Hierbij kan onderscheid gemaakt worden tussen een schuin afgedekte dakkapel en een dakkapel met plat dak. In beide gevallen dient de bovenaansluiting met het dakvlak op de knik van het dakvlak plaats te vinden.

Asymmetrisch dak

Een dakkapel hoog in het dakvlak geeft bij een asymmetrisch dakvlak een onevenwichtig beeld en is welstandshalve niet gewenst. Het advies hier is omzetten naar het andere dakvlak.

In het algemeen worden dakkapellen onder in het dakvlak toegepast. Door de grootte van het dakvlak ontstaat hiermede een goed en evenwichtig beeld. Door de hoogte van het dakvlak is hier een dakkapel met een inwendige hoogte tot de verdiepingsvloer voorstelbaar.

Lessenaardak

Voor dakkapellen op lessenaardaken gelden de welstandscriteria die voor alle dakkapellen gelden, zoals geformuleerd bovenaan pagina 14. Wanneer de hoek kleiner is dan 30° is een dakkapel welstandshalve niet wenselijk.

7. Erfafscheidingen

Omschrijving en uitgangspunten

Een erfafscheiding is een bouwwerk, bedoeld om het erf af te bakenen van een buurerf of van de openbare weg. Een erfafscheiding tussen buren moet in de eerste plaats door beide kanten worden gewaardeerd. Indien aan deze voorwaarde wordt voldaan zal de gemeente zich terughoudend opstellen. Erfafscheidingen aan de openbare weg zijn van grote invloed op de ruimtelijke kwaliteit. De gemeente streeft ernaar een rommelige indruk door een te grote verscheidenheid aan erfafscheidingen te voorkomen. Vooral in nieuwbouwwijken is dit een belangrijk punt, omdat het groen hier de eerste jaren nog niet volgroeid is.

Erfafscheidingen moeten passen bij het karakter van de omgeving. In het buitengebied bijvoorbeeld zijn dichte, gebouwde erfafscheidingen bijna altijd storend. Hier dient bij voorkeur te worden gewerkt met hagen en windsingels, eventueel in combinatie met onopvallend open gaaswerk zonder puntdraad. In sommige gevallen is een open hekwerk ook voorstelbaar, zoals bijvoorbeeld bij landgoederen.

Erfafscheidingen moeten op een zorgvuldige en professionele manier worden geplaatst en moeten worden gemaakt van duurzame materialen. Een lange, gesloten, slecht onderhouden schutting wekt bij velen het gevoel op van verloedering en sociale onveiligheid. Begroeide hekwerken en beplantingen hebben een open en vriendelijke uitstraling.

Welstandscriteria

- Er dient sprake te zijn van een duurzame en stabiele constructie. Hiervan is sprake indien de staanders goed in de grond worden verankerd doordat deze voldoende diep worden geplaatst en niet krom kunnen trekken of op een andere manier voldoende stabiel worden geplaatst (bijvoorbeeld door schoren).

Fig. 16 en 17: geen duurzame, stabiele constructie

Fig. 18 en 19: duurzame, stabiele constructie

- Er dient sprake te zijn van duurzame materialen, zonder industriële uitstraling. Vlechtschermen, rieten matten, golfplaten, damwandprofielen, betonplaten enzovoorts, zijn geen duurzame materialen of hebben een industriële uitstraling.

Fig. 20 en 21: geen duurzame uitstraling

Fig. 22 en 23: duurzame uitstraling

- In hoofdzaak worden bij voorkeur niet meer dan twee verschillende soorten materiaal, eenduidig van vorm tenzij met een bepaald patroon, toegepast. Verschillende type schermen toepassen is mogelijk indien met een bepaalde ritmiek in het lengtebeeld geplaatst.

Fig. 24 en 25: willekeurig patroon

Fig. 26 en 27: vast patroon

8. Rolhekken, luiken en rolluiken

Omschrijving en uitgangspunten

Rolhekken, luiken en rolluiken zijn voorzieningen om ruiten van gebouwen tegen inbraak en vandalisme te beschermen. Voor de plaatsing van rolhekken, luiken of rolluiken is in veel gevallen geen vergunning vereist. Enkel indien een rolhek, luik of rolluik in een voorgevel of een naar openbaar gebied gekeerde zijgevel wordt geplaatst bij een ander hoofdgebouw dan een woning of een woongebouw, kan een vergunning verplicht zijn.

Rolhekken, luiken en rolluiken kunnen de omgeving echter ook een onherbergzaam aanzien geven, hetgeen verloedering in de hand werkt. Daarom stimuleert de gemeente in de eerste plaats het toepassen van alternatieve oplossingen zoals geweldbestendig glas of elektronische beveiligingssystemen.

Indien toch rolhekken, luiken of rolluiken benodigd zijn, dan heeft plaatsing achter de pui de voorkeur.

Welstandscriteria

Materiaal en kleur:

- Ingetogen kleurgebruik of kleuren harmoniërend met de gevel.
- Indien plaatsing achter de pui niet mogelijk is, dan bij voorkeur rolhekken, luiken of rolluiken die voor minimaal 90% bestaan uit heldere glasopeningen.

9. Reclametekens

Omschrijving en uitgangspunten

Reclame is niet meer weg te denken uit onze samenleving. De invloed van reclame op ons dagelijks leven is de afgelopen decennia steeds groter geworden. Er is vrijwel geen medium dat gevrijwaard is van reclameboodschappen. Vrijwel elke (al dan niet virtuele) omgeving zal vroeg of laat met reclame-uitingen worden geconfronteerd.

Indien het plaatsen van reclame “bouwen” betreft, dan is daarvoor een omgevingsvergunning voor de activiteit bouwen voor nodig. Onder “bouwen” wordt verstaan het plaatsen, geheel of gedeeltelijk oprichten, vernieuwen, veranderen of vergroten van een bouwwerk..

Niet in iedere omgeving is reclame in elke vorm gewenst. Reclame uitingen moeten passen bij de omgeving. Daarom zijn er verschillende criteria voor het buitengebied, bedrijventerreinen, woongebieden in de bebouwde kom, winkelgebieden en sportterreinen. Ter illustratie zijn in bijlage 2 voorbeelden opgenomen, waarbij inzichtelijk wordt gemaakt hoe de verschillende criteria getoetst worden.

Algemeen

- Reclame die uitsteekt boven een voor voetgangers toegankelijk gebied dient ten minste op een hoogte van 2,20 m te worden aangebracht, gemeten vanaf de onderkant van de reclame tot de bestrating;
- Geen toepassing van schreeuwerige kleuren en geen knipperende verlichting;
- Gezien de grote verscheidenheid van reclames is het niet mogelijk richtlijnen te formuleren die 100% uitsluitel geven over de aanvaardbaarheid van reclames. Indien een verzoek niet past binnen de genoemde objectcriteria zal per situatie worden bekeken of de gewenste reclame-uiting voldoet aan redelijke eisen van welstand.

Buitengebied

	Agrarische bedrijfsbestemming	Niet-agrarische bedrijfsbestemming
Onbebouwd perceel	Geen reclame toegestaan	<ul style="list-style-type: none"> - Max. 0,5 m²; - Max. 1,25 m boven maaiveld; - Max. 1 bord per terrein; - Geen lichtreclame c.q. aanlichting.
Vrijstaand op bebouwd perceel	Geen reclame toegestaan (behalve “te koop” bordjes van huisproducten)	<ul style="list-style-type: none"> - Max. 1 m² per object; - Max. 2 m breed; - Max. 2,5 m boven maaiveld; - Max. 2 borden per terrein; - Geen lichtreclame of aanlichting; - Directe relatie met toegang bedrijf.
Op of aan gebouw	<ul style="list-style-type: none"> - Max. 1 naamsaanduiding; - Max. 3% van de geveloppervlakte met maximum van 2,5 m²; - Logische plaatsing bij toegang van bedrijf. 	<ul style="list-style-type: none"> - Max. 5% van de geveloppervlakte met een maximum van 4 m²; - Per gebouw max. 1 opschrift dat aan de straatzijde zichtbaar is; - Bij meerdere gevels aan de straatzijde, dan één teken per naar de straatzijde gekeerde gevel; - Max. 1 lichtreclame per gebouw met max. oppervlakte 1 m².

Bedrijventerreinen

	A	B	C
Plaatsing	Tegen de gevel	Op de dakrand	Vrijstaand
Maximale afmeting	5% geveloppervlakte met een maximum van 10 m ²	3% geveloppervlakte met een maximum 5 m ²	3 m ²
Maximale lengte	Gevelbreedte	Een halve gevelbreedte	2 meter
Maximale hoogte	2 meter	0,8 meter	Hoogte kantoor met een maximum van 3 meter
Aantal	2 per naar de straat gekeerde gevel	2 per naar de straat gekeerde gevel	1 per afzonderlijke toegang
Nadere eisen	Vormgeving, afmetingen, plaatsing afstemmen op de gevelopzet	Losse tekens	<ul style="list-style-type: none"> - Geplaatst bij toegang van het bedrijf; - Zorgvuldige vormgeving en materiaal-toepassing uitermate belangrijk

Kolommen A en B mogen niet op eenzelfde pand met elkaar gecombineerd worden. Kolom A mag met C gecombineerd worden of kolom B met C.

Woongebieden in de bebouwde kom

	Tegen de gevel	Vrijstaand
Woningen met praktijkruimte	<ul style="list-style-type: none"> - Max. 0,2 m²; - Alleen naam en aard van het bedrijf en / of vignet met eventuele openingstijden; - Bevestiging tegen gevel t.p.v. bedrijfstoegang op begane grond niveau; - Voorkeur voor aanlichting i.p.v. lichtbakken; - Aanbrengen op begane grondniveau. 	<ul style="list-style-type: none"> - Geen lichtreclame; - Zorgvuldige vormgeving geïntegreerd in het tuinontwerp en logisch geplaatst m.b.t. de toegang van het bedrijf; - Max. hoogte 1,20 m; - Max. 0,2 m².
Bedrijfsbebouwing (met positieve bestemming)	<ul style="list-style-type: none"> - Geen merkreclames (uitzondering bij verkoop van één product); - Per 10 meter gevelbreedte 1 m² reclame; - Per gebouw max. 1 reclame-uiting gelijktijdig zichtbaar (uitzondering indien meerdere gevels aan de straatzijde zijn gelegen); - Bij grotere gevelbreedte dan 15 m zijn 2 reclametekens mogelijk; - Aanbrengen op begane grondniveau. 	<ul style="list-style-type: none"> - Geen lichtreclame; - Zorgvuldige vormgeving geïntegreerd in het bedrijf en logisch geplaatst m.b.t. de toegang van het bedrijf; - Max. hoogte 2,25 m; - Max. 0,5 m².
Overige gebouwen	Geen reclame toegestaan	Geen reclame toegestaan

Winkelgebieden

	Tegen de gevel	Tegen luifel
Winkelgebieden	<ul style="list-style-type: none">- Per 10 m straatgevel maximaal 2 m² reclametekens;- Max. 60% van de winkelbreedte;- Per 6 m straatgevel 1 lichtbak van max. 0,75 m² loodrecht aangebracht op de gevel;- Per gebouw van minder dan 10 m gevelbreedte max. 2 reclametekens gelijktijdig zichtbaar per straatgevel.	<ul style="list-style-type: none">- Hoogte afstemmen op die van de luifel met een max. van 0,5 m²;- Bij plaatsing evenwijdig aan de luifel max. 60% van de winkelbreedte;- Geen reclametekens loodrecht tegen de luifel, indien de hoogte dit toelaat eventueel onder de luifel reclames loodrecht op de gevel aanbrengen;- Per gebouw van minder dan 10 m gevelbreedte slechts één reclametecken gelijktijdig zichtbaar per straatgevel.

Sportterreinen

Vrijstaand	Op of tegen gebouwen
<ul style="list-style-type: none">- Een uniform systeem voor bewegwijzering en naamsaanduiding;- Reclame-uitingen richten op het complex zelf, achterzijde donker;- Max. hoogte 1,20 m;- Geen lichtreclame.	<ul style="list-style-type: none">- Lichtreclame max. 1 m², aangebracht tegen de gevel van het clubgebouw.

Bijlage 1: begrippenlijst

A

Aanbouwen: grondgebonden toevoeging meestal van één bouwlaag aan een gevel van een gebouw.

Aangekapt: met kap bevestigd aan dakvlak.

Afdak: hellend dak, hangend of op stijlen aangebracht tegen een gebouw of een muur, om als gedeeltelijke beschutting te dienen.

Antennedragers: antennemast of andere constructie bedoeld voor de bevestiging van een antenne.

Antenne-installatie: installatie bestaande uit een antenne, een antennedragers, de bedrading en de al dan niet in een techniekkast opgenomen apparatuur, met de daarbij behorende bevestigingsconstructie.

Asymmetrisch dak: zadeldak met twee verschillende goothoogtes en/of dakhellingen.

Authentiek: overeenstemmend met het oorspronkelijke, origineel, eigen kenmerken dragend, oorspronkelijk.

B

Band: horizontale versiering in de gevel in afwijkend materiaal, meestal natuursteen, kunststeen of baksteen.

Bebouwing: één of meer gebouwen en/of andere bouwwerken.

Beschot: houten bekleding van een muur, inwendig als een lambrisering, meestal niet tot de volle hoogte.

Bedrijfsbebouwing: gebouwen ten behoeve van bedrijven zoals hallen, werkplaatsen en loodsen; hebben meestal een utilitair karakter.

Belendende: naastgelegen, (direct) grenzend aan.

Bijgebouw: grondgebonden gebouw meestal van één bouwlaag dat los van het hoofdgebouw op het erf of kavel staat; meestal bedoeld als schuur, tuinhuis of garage.

Blinde wand, muur of gevel: gevel of muur zonder raam, deur of andere opening.

Boeiboord: opstaande kant van een dak goot of dakrand, meestal uitgevoerd in hout of plaatmateriaal.

Boerderij: gebouw/gebouwen op een erf met een (oorspronkelijk) agrarische functie en het daarbij horende woonhuis.

Borstwering: lage dichte muur tot borsthoogte.

Bouwlaag: horizontale reeks ruimten in een gebouw.

Bovenbouw: bovenste, uit een oogpunt van gebruik meestal belangrijkste gedeelte van een gebouw, meestal in tegenstelling tot de onderbouw, het dragende gedeelte, fundament.

Bungalow: meestal vrijstaande woning waarvan alle vertrekken op de begane grond zijn gesitueerd.

C

Carport: afdak om de auto onder te stallen, meestal bij of grenzend aan een woning.

Context: omgeving, situatie, geheel van omringende ruimtelijke kenmerken.

D

Dak: overdekking van een gebouw of onderdeel ervan, bestaande uit één of meer hellende vlakken (schilden) of uit een horizontaal vlak.

Dakafdekking: vlak of hellend dak van een gebouw, waarop dakbedekking is aangebracht.

Dakkapel: ondergeschikte toevoeging aan een dakvlak, vooral bedoeld om de lichttoevoer te verbeteren en het bruikbaar woonoppervlak te vergroten.

Daknok: hoogste punt van een schuin dak. Horizontale snijlijn van twee dakvlakken, de hoogste lijn van het dak.

Dakopbouw: een toevoeging aan de bouwmassa door het verhogen van de nok of dakrand van het dak, die het silhouet van het oorspronkelijke dak verandert.

Daktrim: afwerking bovenzijde dakrand ten behoeve van waterkering.

Dakvlak: een vlak van het dak/kap.

Dakvoet: laagste punt van een schuin dak. Het snijpunt van de daklijn en de onderliggende gevellijn.

Damwandprofiel: metalen beplatingmateriaal met een damwandprofilering.

Detail: ontmoeting/aansluiting van verschillende bouwdelen zoals gevel en dak of gevel en raam.

Detailering: uitwerking, weergave van de verschillende onderdelen c.q. aansluitingen.

Drager en invulling: de drager is de constructie van een gebouw, waaraan de invulling is toegevoegd om te beschermen tegen weer en wind (heeft vooral betrekking op gebouwen uit de jaren vijftig en zestig, waarbij het verschil tussen drager en invulling werd gebruikt om de woning in een groot gebouw of rij huizen te onderscheiden).

E

Ensemble: architectonisch en stedenbouwkundig compositorisch geheel.

Eerste verdieping: tweede bouwlaag van de woning of het woongebouw, een souterrain of kelder niet daaronder begrepen.

Erker: kleine toevoeging van meestal één bouwlaag aan de gevel van een gebouw, op de begane grond meestal uitgevoerd in metselwerk, hout en glas .

F

Flat: groot gebouw met meerdere verdiepingen/woonlagen. De appartementen in de flat zijn meestal gelijkvloers en worden op hun beurt flat/flatjes genoemd.

G

Galerij: gang aan de buitenkant van een (flat)gebouw die toegang verschaft tot de afzonderlijke woningen.

Gepotdekseld: horizontaal gedeeltelijk over elkaar vallende gevelbeplating (oorspronkelijk houten planken).

Gevel: verticaal scheidingsvlak van een gebouw tussen buiten en binnen.

(Gevel)geleding: onderverdeling van de gevel in kleinere vlakken. Verticale, horizontale of figuratieve indeling van de gevel door middel van gevelopeningen, metselwerk, verspringingen of andere gevelkenmerken en -detaileringen.

Gevelmakelaar: decoratieve bekroning van een geveltop.

Goot: waterafvoer, veelal tussen gevel en dakvlak.

Gootklos: zie klossen.

Gootlijn: veelal horizontale lijn die een goot of meerdere goten aan de gevel vormen.

H

Hoekaanbouw: grondgebonden toevoeging meestal van één bouwlaag aan de hoek van een gebouw.

Hoek- en kilkeper: snijlijn van twee aansluitende dakvlakken.

I

Industriebebouwing: bebouwing met een industriële bestemming.

Installatie: set van beeld- en/of geluidsapparatuur, het aanbrenge van technische toestellen (montage) en/of deze toestellen zelf.

K

Kap: samenstel van houten, ijzeren of betonnen onderdelen dat de dakbedekking draagt.

Kavel: grondstuk, kadastrale eenheid.

Keper: snijlijn van twee aansluitende dakvlakken.

Kern: veelal kleinschalig stedelijk gebied, ook wel centrum van een dorp of stad.

Klossen: uit de muur stekende houten of gemetselde blokjes ter ondersteuning van uitstekende onderdelen van een gebouw zoals dakgoten.

Kop: in het algemeen gebruikt om de smalle kant van een rechthoekige vorm aan te duiden, bijvoorbeeld bij een gebouw.

L

Lak: afwerklaag van schilderwerk.

Landschappelijke waarde: de aan een gebied toegekende waarde, gekenmerkt door het waarneembare deel van het aardoppervlak, dat wordt bepaald door de onderlinge samenhang en beïnvloeding van (niet levende en levende) natuur.

Latei: draagbalk boven gevelopening.

Lessenaarsdak: dak met één hellend, niet onderbroken, dakvlak.

Lichtkoepel: raamconstructie meestal in een plat dak, in de vorm van een koepel.

Lijst: een meestal versierde en geprofileerde rand als bekroning van de bovenzijde van een gevel.
Kroonlijst, gootlijst.

Lineair: rechthoekig, langgerekt.

Lint(bebouwing): langgerekte lijn van (veelal vrijstaande) bebouwing langs een weg of waterverbinding.

Luifel: afdak buiten tegen de muur van een gebouw aangebracht en verder niet ondersteund, meestal boven een deur, raampartij of gehele pui.

M

Maaiveld: bovenzijde van het terrein dat een bouwwerk omgeeft, de grens tussen grond en lucht, de gemiddelde hoogte van het terrein, grenzend aan de gevels, op het tijdstip van de aanvraag om bouwvergunning.

Mansardekap: een dak met aan twee zijden onder een stompe hoek geknikt of gebroken dakvlak.

Markies: opvouwbaar zonnescherm.

Massa: zichtbaar volume van bebouwing.

Metselverband: het zichtbare patroon van metselwerk.

Middenstijl: verticaal deel in het midden van een deur- of raamkozijn.

Monument: aangewezen onroerend goed als bedoeld in artikel 3 van de Monumentenwet 1988, zoals deze luidt op het tijdstip van het in ontwerp ter inzage leggen van het ontwerp van dit plan.

Muurdam: op de erfgrans aan de gevel gemetselde muur.

N

Natuurlijke waarde: de aan een gebied toegekende waarde, gekenmerkt door geologische, geomorfologische, bodemkundige en biologische elementen, zowel afzonderlijk als in onderlinge samenhang.

Negge: het vlak c.q. de maat tussen de buitenkant van de gevel en het kozijn.

O

Ondergeschikt: voert niet de boventoon.

Onderbouw: het onderdeel van een gebouw; heeft meestal betrekking op de begane grond van een huis met meerdere verdiepingen.

Ontsluiting: de toegang tot een gebouw, gebied of een terrein.

Oorspronkelijk: origineel, aanvankelijke vorm, authentiek.

Oorspronkelijke gevel: gevel behorend tot de oudste gevels van een gebouw, gevel van een gebouw in zijn oorspronkelijke staat.

Orthogonaal: rechthoekig.

Oriëntatie: de hoofdrichting van een gebouw.

Overstek: bouwdeel dat vooruitsteekt ten opzichte van het eronder gelegen deel.

P

Paneel: rechthoekig vlak, geplaatst in een omlijsting.

Penant: gemetselde steunpilaar van het fundament van een gebouw, metselwerk in een gevel langs openingen.

Pilaster: weinig uitspringende muurpijler, die dient om een boog of hoofdgelast te dragen.

Plaatmateriaal: materiaal van kunststof, staal, hout meestal ten behoeve van gevelbekleding.

Plint: een duidelijk te onderscheiden horizontale lijn aan de onderzijde van een gebouw.

Profiel: omtrek van een gebouw of bouwdeel (bijvoorbeeld kozijn) of een doorsnede daarvan.

Profilering: aangebrachte vorm en maatvoering van profiel.

Portiek: gemeenschappelijk trappenhuis en/of een terugspringende ruimte voor de straat- of toegangsdeur.

R

Raamdorpel: horizontaal stenen element onder de onderdorpel van een houten kozijn, dat ervoor zorgt dat water onder het kozijn buiten het muurvlak wordt afgevoerd.

Raamhout: hout waaruit ramen vervaardigd worden of omlijsting waarbinnen het paneel van een deur of beschot wordt ingesloten. Ook wel draaiende of schuivende delen van kozijn/post.

Referentiekader: het geheel van waarden en normen binnen een bepaalde groep waarnaar verwezen kan worden.

Renovatie: vernieuwing.

Respecteren: met eerbied behandelen, eerbiedigen, waarderen.

Rijenwoningen: geschakelde eengezinswoningen in een rij.

Risaliet: gevelvoorsprong, vooruitspringende partij van een bouwlichaam, meestal in het midden of op de hoeken.

Ritmiek: regelmatige herhaling.

Rollaag: een in verband gemetselde laag van op hun kant of kop gemetselde stenen. Horizontale of gebogen rij stenen of betonbalk boven een gevelopening of aan de bovenzijde van een gemetselde wand.

Rooilijn: lijn die in het bestemmingsplan of bouwverordening aangeeft waarbinnen gebouwd mag worden.

S

Schilddak: dak, gevormd door twee driehoekige schilden aan de smalle en twee trapeziumvormige aan de lange zijde.

Slagenlandschap: een landschap met langgerekte ontginningslint en met haaks daarop een stelsel van smalle kavels gescheiden door afwateringssloten.

Situering: plaats van het bouwwerk in zijn omgeving.

Speklaag: lichte natuurstenen band als afwisseling in baksteenmetselwerk, doorgaans van Brabantse arduin, later ook van zandsteen.

Stijl: architectuur of vormgeving uit een bepaalde periode of van een bepaalde stroming.

T

Tactiel: met de tastzin verbonden.

Tent -, punt- of piramidedak: dak gevormd door vier driehoekige dakschilden die in één punt bijeenkomen.

Textuur: de waarneembare structuur van een materiaal (bij metselwerk dus de oneffenheden van de steen en het voegwerk).

Tympaan: driehoekig of segmentvormige bekroning van een (klassiek) gebouw of van een onderdeel daarvan.

U

Uitbouw: aan het gebouw vastzittend bouwwerk dat rechtstreeks vanuit het gebouw toegankelijk is.

V

Verdieping: bouwlaag.

Volant: strook stof als afronding en versiering van zonnescherf of markies.

Voorgevellijn: denkbeeldige lijn die strak loopt langs de voorgevel van een bouwwerk tot aan de perceelsgrenzen.

Voorgevel rooilijn: voorgevelrooilijn als bedoeld in het bestemmingsplan dan wel de gemeentelijke bouwverordening.

W

Weg: weg als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onder b, van de Wegenverkeerswet 1994.

Windveer: plank bevestigd langs de kanten van een met riet of pannen gedekt dak ter afdekking van de voorrand. Worden soms aan de bovenzijde over elkaar gekeept.

Woning: een complex van ruimten, uitsluitend bedoeld voor de huisvesting van één afzonderlijke huishouding.

Wolfdak/wolfeinden: meestal een zadeldak waarvan één of beide dakschilden op de kop een afgeknot dakschild heeft (wolfeind).

Z

Zadeldak: een dak dat aan twee zijden schuin is met een symmetrisch profiel.

Zijgevellijn: denkbeeldige lijn die strak loopt langs de zijgevel van een bouwwerk tot aan de perceelsgrenzen.

Bijlage 2: voorbeelden van reclame

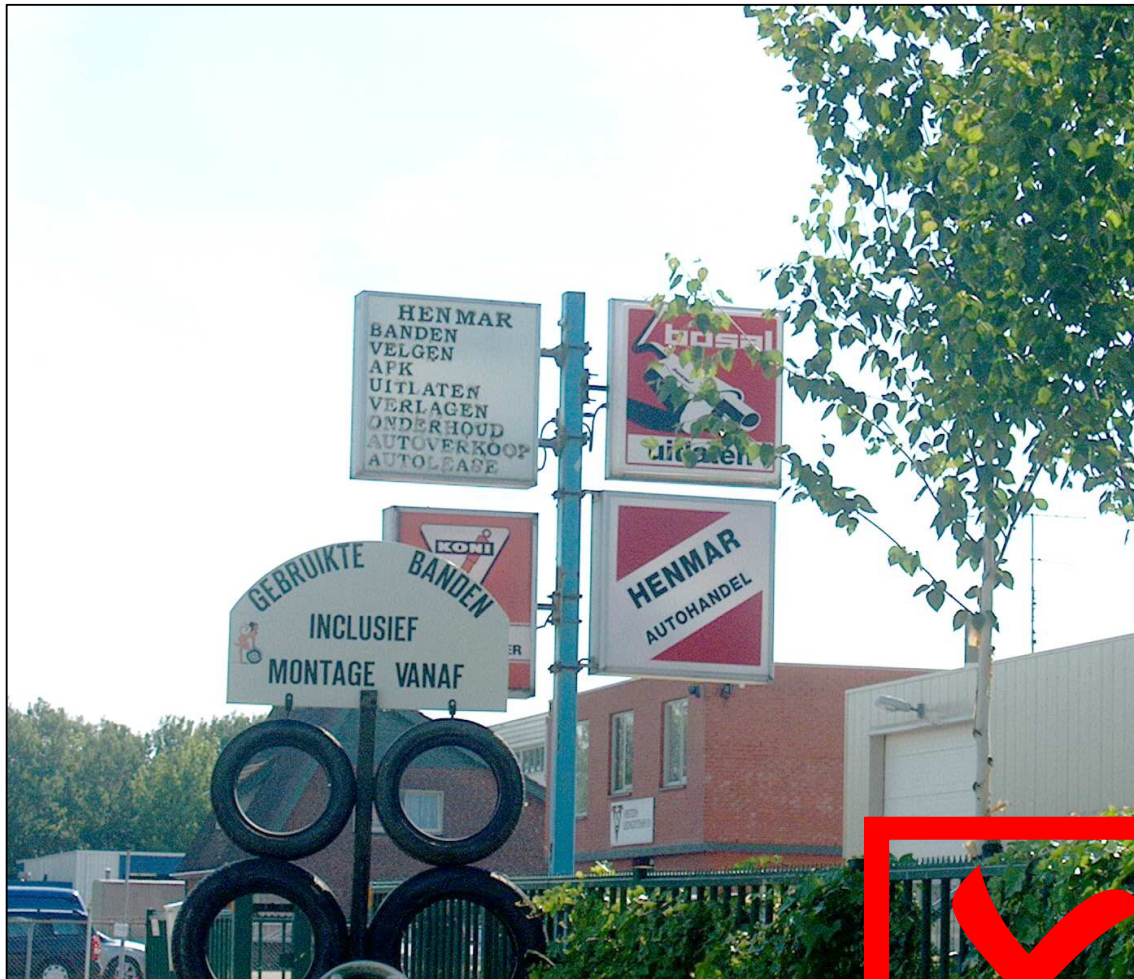
Buitengebied, niet agrarische bedrijfsbestemming

Het bord staat op een onlogische plaats. Men weet niet bij welk bedrijf het hoort.

Oppervlakte per object max. 1 m ²	✓
Max. breedte 2 m	✓
Max. totaalhoogte 2,5 m boven maaiveld	✓
Max. 2 m ² totaal	✓
Max. 2 borden per terrein geen lichtreclame c.q. aanlichting	✓
Directe relatie met toegang bedrijf	✗
Aanbrengen op begane grondniveau	✓

Bedrijventerrein

Heeft meerdere reclameborden los van het gebouw staan. Hierdoor is heeft het geheel een onlogische opzet.

Maximale afmeting is 3 m ²	✗
Maximale lengte is 2 m	✓
Maximale hoogte is hoogte kantoor met maximum van 3 m	✓
Maximaal 1 reclamebord per afzonderlijke toegang	✗
Geplaatst bij ingang bedrijf, zorgvuldige vormgeving en juiste materiaalkeuze	✗

Bedrijventerrein

Heeft reclame op een logische plaats hangen. Heeft met reclame rekening gehouden met vorm gebouw.

Maximale afmeting is 5% geveloppervlakte met een maximum van 10 m ²	✓
Maximale lengte is de gevelbreedte	✓
Maximale hoogte is 2 m	✓
Maximaal 2 stuks per naar de straat gekeerde gevel	✓
Vormgeving, afmetingen en plaatsing afgestemd op gevelopzet	✓

Bebouwde kom - woongebieden

De plaats van de reclame is veel te bepalend voor het straatbeeld. Ook is de reclame te hoog.

Geen lichtreclame	x
Zorgvuldige vormgeving geïntegreerd in het tuinontwerp en logisch geplaatst m.b.t. de toegang van het bedrijf	x
Maximale hoogte is 1,20 m	x
Maximale afmeting bord 1,20 m ²	✓

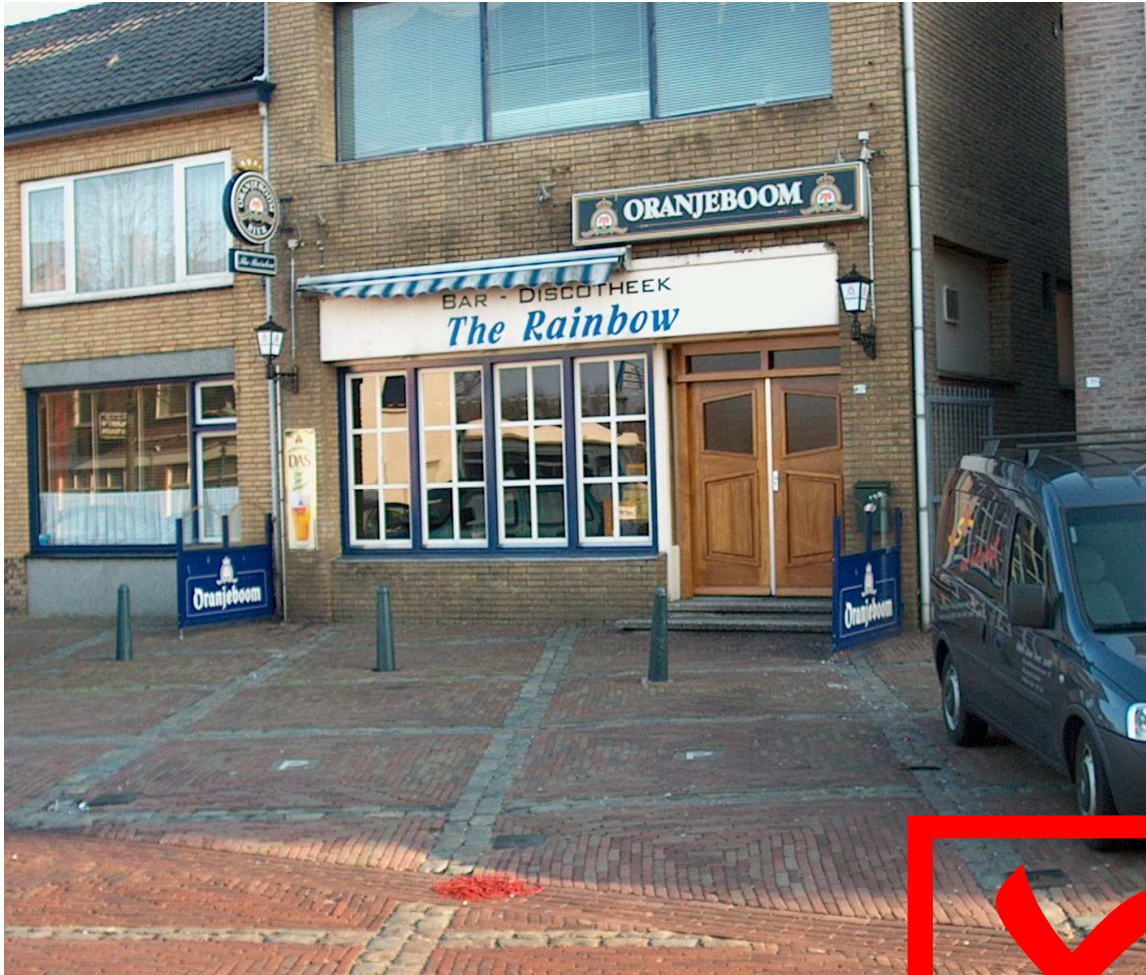
Bebouwde kom - woongebieden

Heeft het geheel rustig gehouden en heeft het juiste kleurgebruik gekozen om de reclame op te laten vallen, zonder overheersend te zijn.

Maximaal 0,2 m ²	✓
Alleen naam en aard van het bedrijf en/of vignet met eventuele openingstijden	✓
Bevestiging tegen gevel t.p.v. bedrijfstoegang op begane grondniveau	✓
Voorkeur voor aanlichting i.p.v. lichtbakken	✓
Aanbrengen op begane grond niveau	✓

Bebouwde kom - winkelgebieden

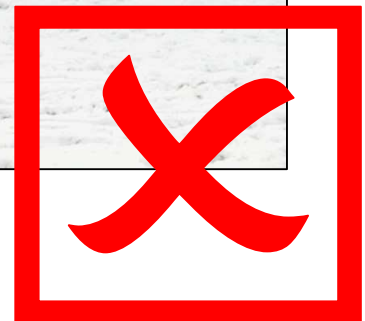
Heeft een te drukke uitstraling en heeft reclames op onlogische plaatsen bevestigd.

Per 10 m straatgevel maximaal 2 m ² reclametekens	x
Maximaal 60% van de winkelbreedte	x
Per 6 m straatgevel 1 lichtbak van maximaal 0,75 m ² loodrecht op de gevel	x
Per gebouw minder dan 10 m gevelbreedte maximaal twee reclametekens gelijktijdig zichtbaar per straatgevel	x

Bebouwde kom - winkelgebieden

Vanaf de straat oogt de winkel erg rommelig. Dit komt vooral door kleurgebruik en door de grootte van de reclames.

Per 10 m straatgevel maximaal 2 m ² reclametekens	x
Maximaal 60% van de winkelbreedte	x
Per 6 m straatgevel 1 lichtbak van maximaal 0,75 m ² loodrecht op de gevel	✓
Per gebouw minder dan 10 m gevelbreedte maximaal twee reclametekens gelijktijdig zichtbaar per straatgevel	✓

Bebouwde kom – winkelgebieden

Heeft een strak, rustig geheel. Het past bij de rest van de gevel.

Per 10 m straatgevel maximaal 2 m ² reclametekens	✓
Maximaal 60% van de winkelbreedte	✓
Per 6 m straatgevel 1 lichtbak van maximaal 0,75 m ² loodrecht op de gevel	✓
Per gebouw minder dan 10 m gevelbreedte maximaal twee reclametekens gelijktijdig zichtbaar per straatgevel	✓

Bebouwde kom – winkelgebieden

Het is allemaal heel netjes en eenvoudig gehouden, waardoor het niet te overheersend in de straat wordt.

Per 10 m straatgevel maximaal 2 m ² reclametekens	✓
Maximaal 60% van de winkelbreedte	✓
Per 6 m straatgevel 1 lichtbak van maximaal 0,75 m ² loodrecht op de gevel	✓
Per gebouw minder dan 10 m gevelbreedte maximaal twee reclametekens gelijktijdig zichtbaar per straatgevel	✓